

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἐλληνικὴ Θεολογικὴ Σχολὴ

‘Ἄρις Ἀδανασίς
εὸς Ρώμη· αὐτοῦ’

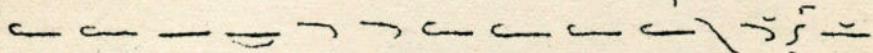
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

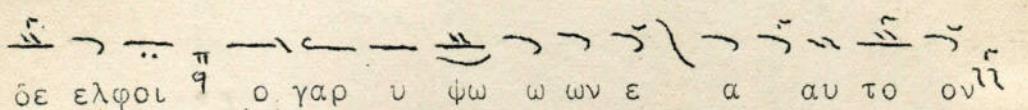
Τὸ διδύμελα

Ἄχος Α'.

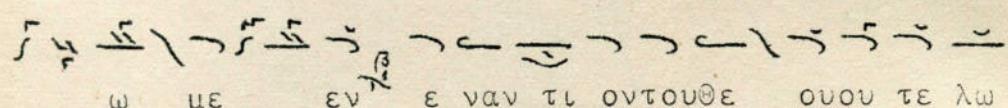
π



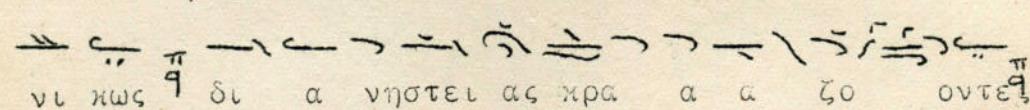
Μη προ σεν ςω με θα φα ρι σα ι κιωνις α



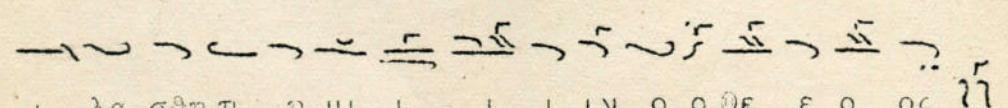
οι ελφοι π ο γαρ υ φω ω ων ε α αυ το ον
τα πει νω ω θη η η σε ε ε ται κ τα πει νωθω



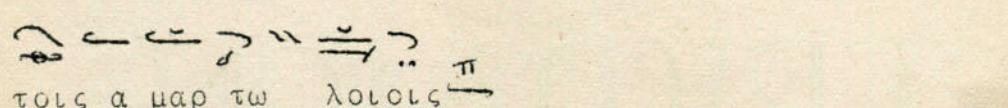
ω με εν π ε ναν τι οντουθε ουου τε λω



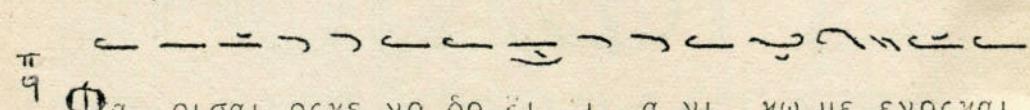
νι κιωνις π δι α νηστει ας κρα α α ζο οντε π



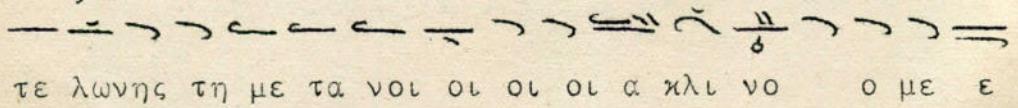
ι λα σθητι η μι ι ι ιν ο ο θε ε ο ος π



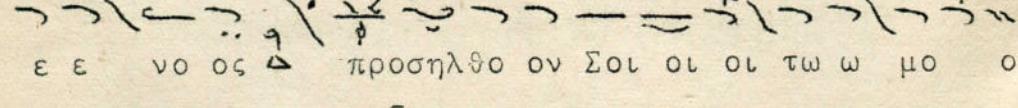
τοις α μαρ τω λοιοις π



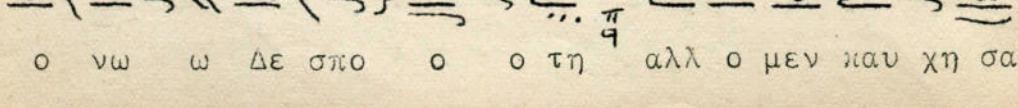
φα ρισαι οσκε νο δο ζι ι α νι κω με ενοσκαι



τε λωνης τη με τα νοι οι οι α κλι νο ο με ε



ε ε νο ος προσηλθο ον Σοι οι οι τω ω μο ο



ο νω ω Δε σπο ο ο τη αλλ ο μεν και χη σα

με ε νος ε στε ρη η θη τωων α γα α θων ο
δε μηφθεγκα α με ε νος η ξι ω θη τωνδω
ω ωρε ε ε ε ων η εν του ουτοις τοιοις στεε ε
ναγ μοις στη ρι ζον μεχρι στε ε ε ο θε ε ος ως
φι λα α αν θρω ω ω πος

Δόξα θίχος πλ. δ'. 

Παν το κρα α τορ Κυ υ υ υ υ ρι ι ε
οι οι δα α πο σα αδυ υ υ ναανται τα ξα
α α κρυυ υ υ υ υ α ε ζε κι α ανγαρ
εκ των πυ λωντου δα να α α του α νη η η γα
α α γοντην α μαρ τω λον εκ τωνχρο υι ι ωνπται
σματων ερ ρυ υ υ σα αν το δε Τε λω
ω νην υ περτον Φα ρι σαται αι ον ε δι καται

αι αι αι ω ω σαν κατ δε ε ο ο
 ματαισυν αυ τοιοις α ρι ιθ μη ησας ε λε η
 σο ον με

Δόξα τῶν Ἀποστέλχων ἡχ. πλ. Α'.

Βε βα ρη με νωντων ο φθααλ μω ω ων
 μου^η εκτων α μαρ τι ι ω ω ω ωνμου^η ου ου
 δυ να αματ α τε νι ι σαιατ καιατ ι ι δειντονατ θε
 ρα ατου ου ου ου ρα α α νου^η αλ λα α δε
 ξαιατ μεως το ο ον Τεε λω ω ω ω ηηην^η
 μετα νο ου ουν τασω τηρηατ ε λε η σο ον με

Εἰς τοὺς Αἴνους. ἡχ. Γ'.

Του τε λωνου κατ του Φα ρι σατ ου το δι α φο
 ρον ε πιγνουσου σαψ χη η μου^η τουμεν μι ση σοντην

υ πε ρη φα νον φωνην του δε ζη λωσον τηνευ να
τα νυκτον ευχην^{??} και βο ο η η ησον ο θε ος
ι λα σθη τιμοι τω α μαρτω λω και ε λε ε ησοψε^{??}

Του Φα ρι σαι ουτην με γα λαυ χονφω νην πι σοι
μι ση σαντεστου δε Τε λω νουτην εν κα τα νυκτονευ χην
ζηλω σααντες^π μη τα υ φη λα φρο νωμεν αλλ ε αυ
τους ταπει νουντε^π εν κα τα νυξεικρα ξω μεν^π ο
θε ος ι λασθη τιταια μαρ τι ιας η μων^{??}

Δδξα ήχ. πλ. δ'.

Ταις εξ εργων καν χη σε ε σι^β Φα ρισαι ονδι
και ουουντα ε ε α αυτον^β κα τε ε ιρι ινας Κυ
υ ρι ι ε^β τον δε τε λω ω ω ωνην
με τρι ο πα θη σα αν τα καιστε ναγμοις^{??} ι λα

σμονατ αι τουμε ε νον ε δι και αι αι ω ω ω ωσαν
 ου ου ου γαρπρο σι ι ε εσαι τουμε γα λοφροο
 ναελο γισμους? και τας συν τετριμ με ε νακαρ δι
 ι ι ας ου ουκ ε ξου ουθε ε ενειδι δι ο και
 η ημεις Σοι προ οσ πιπτο ομεν εν τα πει νω
 πα ρα α σχου τη ην α φε ε σιινκαι το με γα ε
 λε ε οσ

KYPIAKH TOY AΣΩΤΟΥ

Εις τὸν Ἐσπερινὸν. Ἡχος Α'.

Εις α ναμαρτη τον χω ωρανκαι ζω η ρα αν ε
 πι ι στε ευθην γε ω σπορη η η σα αστην
 α μαρ τιιι ι αν τη δρε πα νη ε θε ρι σατους

στα χυ αστης α μεε λει ει ας καιδραγματωνεστοι
 βα α σαπρα ξε ων μουτασθη η μω νι ας ας καικα
 τε ε δρωω σα αδ ουχ α α λωω νι τηςμε τα νοι

οι α ας αλλ αι τω Σετον προ αι ω νι ον γε ωργον
 η η μων θε ε ον τω α νε μωτης ση ης φι
 λε ευσπλαγχνι ας α πο λικηη σοντο α χυ ρον
 των ερ γωωνμου και σι ταρχησον τη ψυ χη ημου τη
 ην α α α φε ε ε σιν ειστηνου ρα νι ο ον
 Σουσυγκλειωνμε α πο θη κην και σω ω σο

ον με

π

Ε πι γνωμεν α δελφοιτου μυ στη ρι ι ου τηην
 δν υ υ να α αμιν τονγαρ εκτης α μαρ τι
 ι ι αεπρος τηην πα τρι κη ην ε ε στι ιαν α ναδρα

μοντα α α σωωτον υι υιον ο πα ναγαθος Πατηρ προ
 υ παντη σα ας α σπα α ε ται και πα λιντης
 οι κει α ας δο ο ο ξησχα ρι ζεται ταγνω ρισμα
 τα και μυ στι κη ηην τηης α α νω ε πι ι ιτε ε
 λει ει ε ευφρεσυ υ νηην θυ ωντον μιο οσχον τοονσι
 τευ τον ι να ημεις α ξιως πο λι τευ σω με ε θατου
 τε θυσαντος φιλανθρω ω πουπατρος και του εν δοξου
 θυ ματοστου Σω τη η ρος τωων ψυ χω ων η η
 μων ι Δοξα· ηχ. Β'.

ω πο ο σω ων α γα α θων ο α α θλι
 ε μαν το ον ε στε ρη σα ωποι α
 αςβα α α σιλει ειας ε ξε πε ε σα ο τα λαι αιπω
 ροοζε ε ε γω τον πλουτον η να λωω σα ον περ ε ε

λαα αβον την εν το ο λη η ηνπα ρεε ε ε βην
 ol ol ol olμοι ol ta a λαιαι να a ψυ u χη
 η η η η τω πυ ρι τω αι w νι w λοιπον κατα δι
 κα a ζε ε σατ Δι o προ τε ε λουςβο η η
 σονληριστω w w τω θε ε w ως τον a σω τοον
 δε ξαιαιμε γι o o ov o o θε ε ε oς και
 ε λε η η σο ov με ε

Εις τὸν στίχον Δόξα πλ.β'.

Της πα τρι κη η ης δω w ρε ε ας δι a
 σκορπι i σα a ας τοονπλου τον a λογοιςσυν
 ε βο σκο ομην o τα a λας κτη νε ε ε σι καιτης
 αν των o ρε γο με ε νο oς τροο φης ε λι i μω
 ωτ τον μη χορ ta ζο o με ε ε νος αλλ u ποστρε

ε φαεπροστονευσπλα αγ χνο ο ον Παα τε ε ρα
 κραυγα ζωω ω ωσυν δα α α α α κρυ υ υσι δε
 ξατ με ως μι ι σθιτε ονπροσ πι ι πτοοντα τη φι λαν
 θρω πι αΣουουκαισω ω ω σο ο ονμε

Εἰς τοὺς αἴνους Ἡχ.Β'.

Τηντου α σω του φω ω γηνπροσφε ε ε ε ε ρω
 Σοι Κυ υ ριτι ι ε η μα αρτον ε νω πι ον
 των ο φθαλ μωωνΣου ουα γα α θε εσκορπι σα τονπλου
 τον τω ω ων χαρι σμα α τω ωνΣου αλ λα
 δε ξαιμε με τα νο ου ουντα Σω τη ηρ καιαι
 σω ω ω σο ον με
 Ἡχ.δ'. β
 ως ο α σω τοσυτ υι ος η ηηλ θο
 ονκα γω ω οι κτι ιρμων οτον βι ον ο λονδα

πανη η η σας εν τη α πο δη η μι α
εσκορ πι σα το ονπλουτον ο ονδε ε δω καας μοι Πα
α α τερ δε ξατ με με τα νο ουν τα α ο θε ος
και ε λε ε εη η σον με ε

Ἠχ. πλ. δ'.

Δα πα νησας α σω τως της πατρικης
ου σι ας το ονπλου ουτονκαι κα τα να αλω σας ε
ρημος γε γο ο να εν τη χω ω ρα οι οι κη η σαστωνπο
νη ρω ων πο ο ο λι ιιτων και μη κε τι φε ρων
το με τα τουτων συν οι οι κε σι ι ον ε πιστρε
φας βο ω ωσοι οι τω οι κτι ιρ μο νι ιπα α α
τριη η μα αρτονειστον ου ρα νον και ε νω πι ο
ονσου καιουκει ειμι ι α ξι ι οσκληθη η ναι
νι ο οσου ποι η σον με ως ε να των μι σθι

ω ωνδου ο θε ος και ε λε ε η σο ον

με

Δρεξα ήχ. πλ. β'.

Πα α τε ερ α α γα α θε ε μα
 κρυνθη ην α α πο ο ο Σου μη εγ κα τα λι ι πη
 ης με μη δε α αχρειει ει ο ονδει ει
 ξη ης της βα σι ειλειειει ει α ας Σου ο
 εχ θρο ος ο παμ πο ο νη ρος ε γυ μνω
 σε ε με και αι αι αι η η ρε μου ουτοονπλου
 ουουτον της ψυχης η ηστα χα ρι ι
 σμα τα α α σω ω ω τωωδι ε σκο
 να στααζουνε πιστρε ε φας προοςΣε ε ε ε εκβο ο
 ο ω πιοι η σο ο ο ον μεεως ε ε νατων μι σθι

ι ω ω ω ωσου ο δι ε με εν στασι ρω
 τας αχραντουσσον χει ρα α ασ α α πλω ω σας
 ι να του δεινου ου θη η ρος α φαρ πα α α α
 ση η ησ με καιτηνπρω τηνκα τα στο λην ε πεν δυ
 ση ησμε ως μονος ποο λυ ε ε ε λε ε ε ος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Εις τὸν Ἐσπερινὸν. Δόξα. Ἡχ. πλ. δ'.

Ο ταν τιθων ταιθρο ο ο νοι ουζ και α νοιγων
 ταιαν βι ιβλοι και θε ος εις κρι σιν κα θε ε ε
 ζη η η ται³ ω ποι ος φο ο βοστο ο
 ο τε αγ γε ε λωνπα ριστα με νωνεν φο ο οβωκαι
 πο τα μου ουπυ υρος ε ε ελ κο οντος³ τι ποι
 η σομεν το ο ο τε ε οι εν πολλαις α μααρ τι

αις υ πε ευθυνοντα ανθρωπων πολον
 ταν δε ακουσω μεν καλουντος αν τουτους εν λογη με
 ε ε ε νους του πατροος εις βασιλειαν ει
 αν α μαρτωλου ους δε ε α πο πε εμποον τος
 εις κοολα α ασιν τις υ πο στηη σε
 ται την φοβεραν ε κει εινην α πο ο ο
 φα ασιν αλ λα μονε φι λα ανθρωπε σω ω
 τηροβασι λευκτω ω ων αι ω ω νω ων
 πριν το τε λοοος φθα α ση δι α της με τα νοι
 οι αις ε πι στρεε ε εφας ε ε λε ε η σο
 ον με Εις τὸν στέχον. Δόξα θεοπλοδί.
 Οι οιμοι με ε λαινα ψυχη ε ω ως πο
 ο τετων κα ακω ων ουκ εκ κο οπτεις

ε ω ως πο τε τηρα θυ μι ι ιι α α κατα
 κεισαι τι ι ουκεν θυ υ μη την φο βε ρα α α αν
 ω ω ραντου θα να α ατου τι ου τρεμειεισο
 ο λητο φρικτο ο ο ονβη η μα τουσω τηη η ηρος
 α ρα τι α πο λο γη η η ση η η τι α πο κριε
 θη η ση τα εφ γα Σουπα ρισταανταιπροσε λεεγχο
 ο ονσου αι πρα αξειεισε λεγχουουσι ι κα τη γο
 ρου ουσαι λοι πο ο ο ον ω ω φυ υ χη ο χρονος
 ε φε στηη κε δρα με προοφθα α ασον πι ιστειει
 βο ο ο η η σον η μαρ το ον Κυ ρι ι ε
 η μααρ το ονσοι αλλ οι οιδα φι λανθρω πε
 το ευσπλαγ χνο ονσου ο ποι μη η ην ο κα α
 λος μη χω ρι σηη μετης εκ δε ξι αν Σουπαρα α

στα σε ε ως δι α το με ε ε γασου ε ε
λε ε ε ος β Καὶ νῦν. Ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸν Ὀρθρον. Καταβασίαι πλ.β'.

Α Ρο η θοσκατ σκεπα στης ε γε νε το ομοιεις
σω τη ρι αν Α ου τος μου θε ος και δο ξα α σω αυ
τον Β θε ος του πατροσμουκατ υ ψω σω Αυτον Εν δο
ξωσγαρ δε δο ο ξα α σται αι Β

Α Κτε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε ετραντων
εν το λων Σου σα λευ θεισαν τηνκαρδι αν μου ο τι
μο νος α γι ος υ πα αρχεισκατ Κυ υ ρι ι ο ος
Α Α κη κο εν ο προ φη τηστην ε λευσιν Σου Κυ
ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελλεισεκπαρ θε
νου τικτεσθαικατ αν θρωποιςδεικνυσθαικατ ε λε γεν Β

α κη ιο α την α κο ην Σου και ε φο βη η
 θην δο ξα τη δυ να α μεισου Κυ υ ρι ε ε
 Εκ νυ ιτος ορ θρι ζον τα φι λανθρωπε φω ω
 τι σον δε ο μαι και ο δη γη σον καμε ε εντοισπρο
 σταγ μα σι Σου και δι δα ξον με ποι ειν α ει το
 θε ε λη μα Σου

Ε βο η σα εν ο λη καρδι α μου προστον οι κτιρμο
 να θε ον και ε πηκου σε μου εξ Αδου κα τω τατου
 και α νη γα γεν εκφθο ρας τηην ζω ην μου
 Η μαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη σι μεν
 ε νω πι ο ο ον Σου ου δε συν ε τη ρησα μεν ου
 δε ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει ειλω ημιν ιαλ
 λα μη πα ρα δω ης η μας εις τελος ο των πα τε ε

ρωντες οι

β

Αἴνοιμεν....

Ο ον στρατι αι ου ρα νων δο

ξαζου σι και φριτει ταχερουβιμ και τασε ε ρα φιμ
πα σα πνη η και κτισις υ μνει τε ευ λο γει ει ει τε
και υ περ υψου ου τε εις παντας τους αι ω να α α ας

Α σπο ρουσυλλη ψε ως ο το κος α νερμηνευ τος
Μη τροςα να α ανδρους α φθορος η κυ η σις θε ου
γαρ η γεννησις και νο ποι ει τας ψυ σει ει Δι ο Σε
πασαι αι γε νε αι ως θε ο νυμ φονη τε ε ρα ορ
θο δοξως με γα λυ υ νο ο με ε εν

Εις τούς αίνους ήχ. πλ. β'.

π

Ε ν νο ω την η με ραν ε κεινην και αιατ τηνην ω
ραν ο ταν με ελ λω με εν παντες γυμνοικατως κα

τακρι τοι τω α δε κα στω κρι τη πα ρι τι στα α
 ασθαι π το τεεσαλπιγξ η χη σει με ε ε γα κατ
 ταθε με λι α της γης σεισθη σο ο ον ται καιοι
 νε κροι εκ των μνη ματων εξ α να στη η η σο ο
 ο ον ται και η λι κι α α μι τι α παντες γε νη
 η σο ο ον ται και παντωνωντακρυπτα φα νε ρα
 πα ρι τιστα αν ται αι ε νω ω πι ω ω ω ωνδου
 και κο φονται και κλαυ σο ο ονται καιεις το πυρ
 το ε ξω ω τε ρον α πε λευ σο ονται οι μηδεπο
 τε με τα νο η σαντες και εν χα ρα και α γα α
 α αλ λι τι α α α σει ο των δι και ων κλη η
 η οος ει σελευ σεται εις πασταδα α αι ω ω ω
 κατα π

ω ποι α ω ρα το ο τε και η με ρα φο
 βε ρα ο ταν κα θι ση ο κριτης ε πι θρο ο νου
 φο βε ε ρουν βι βλοτα νοιο γονταικαιπραξειειε
 λε ε εγ χο ο ον ται και τα κριπτα του σκοτους
 δη μο πι ε ε ε ευ ο ο ον ται αγ γε λοι πε ρι
 τρεχου -σιν ε πισυν α γοντειπα α αν τα α τα ε
 ε ε ε θη Δευ τε α κουσα α τε βα σι λειει αρχον
 τειδου λοι και ε λευ θε ε ε ροι αμαρ τωλοι και
 δι και αι οιπλουσι οι και πενη η η τες ο τι ε
 ερ χε ταικριτης ο μελλων κρι ι ιναι πα α α ασαν
 αν την οι κου με ε ε νην και τις υπο στη σε
 ε ται α πο προ σω που αυ του ο ταν αγ γελοι πα
 ριστανται ε λεγχοντες τας πρα αξεις τασδι α

νοιας τας εν θυ μη σεις τα εν νυ υ κτι λ καλ ε εν
 η με ε ρα ω ποι α ω ρα το ο ο τε
 αλ λα προτουφθασαι το τε λοζσπουδα α σονκραα ζου
 σα ψυ υ χη ο θε ος ε πι στρε ε φονσω ω
 ω σο ον με ως μο ονοζε ε ε εν σπλα αγ χνος
 Ἡχ. πλ.δ'.

Δα νι ηλ ο προ φη της α νηρ ε πι
 θυ μι ων γε ε νο με ε νος το ε ξου σι α κον
 θε ε ου θε ω ω ρη η σας ου ου ου τως ε ε βο
 ο ο α κρι τη ρι ον ε κα θι λ σε ε και βι λ
 βλοι η νε ω χθησαν βλε πε ψυ χημου νηστε ε
 ευ ει ειστονπλη σι λ ο ονσου μη αθε τει βρω
 μα α των α πε ε χη η τον α δελ φο ονδου μη η κα τα
 κρι νης μητο πυ ρι πα ραπεμπομε ε νη η κα τα κα ης

ωσει κηρος αλλ' ανεμπο διστωζει σαξη σε χριστον ειστην βασι

λει ααα αυτου

Δόξα θηχος Α.

¶

Προ να θε ρω ω μεν ε αυτουνους α δελφοι τη
 βασι λι δι τω ω ων α ρε τω ω ω ω ω
 ω ων Ι δου γαρ πα ρα γε γο ο νενπλου ου ουου τον
 η η μι λι α γα φων κο μι λι ζου ου σα
 των πα α φι νω ω ων κα τεν να α αζει ει τα
 οι δη η η η η μα τα οι δη η η η η η μα α
 τα κατ τω Δεσπο ο τη κα τα λα α ατ τει ει του
 ους πται σααντας Δι ο μετ ε ευφρο συ νης ταυ
 την υ πο ο δε ξω ω ω με ε θα βο ω ω ων
 τε ες χρι στω ω ω τω ω ω ω ω ω θε ε ω
 ω ω ο α να στασε εκτων νε ε κρωων α κα

τα κριτους η μας δι ε α φυ υ λα α αξον [¶]
δο ξο λο γουντα ας Σε τον μο νον α α να μα α αρ
τη η η τον [¶]

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Εις τόν έσπεριννυ Δρέα ήχος πλ.β [¶]

Ε κα α θι ε σε ενA α δαι α πε ναν τι του
ονου πα α α ρα α δει ει σου [¶] και την ε δι ε αν
γυμνω σινθρηνων ω δυ ρε ε το ol οι οιμοι
ol οι τον α πα τη η πο ο νηη ρα πεισθεντα α και αιατ
κλαα πε ε εν τα και αι αι δο ο ξης μα α κρυν θε
ε εν τα ol οι οιμοι ol τον α πλο τητι γυν
μνογκυ υ υ υ δε ε η πο ρη με ε νον [¶] αλλ ω
παα ραδει σε ουκ ε τισουτης τρι φη ης α πο λα

αυ σω θου κε τι ο ο φο ο ομαλάτον
 πι ον και θε ε ο ο ον μουου και Πλα α στην
 εις γη ην γαρ α πε λε ευ σο μαι εξ ησκαι
 προ ο ο σε λη η η η ηφθη ην ε λε η η η
 μων οι κτιρμων βο ω Σοιοι Ε λε η σο ο ο ον
 με τον πα ρα πε ε σο ο ον τα α

Είς τὸν Στίχον. Δόξα Ἡχ.πλ.Β:

Εξ εβλη θη Α δαμτου πα ρα οει σουου
 δι α της βρω ω σε ε ως Δι ο και καθε ζο
 με ε νος α πε ναν τι του του ου ω δυ ρε το
 ο ο λο ο λυ ζων ε λε ει νη τη φω νη και ε ε
 ε λε ε γεν οι οι μοι τι πεπονθα ο τα
 α λα ας ε ε γω μι αν εν τολην πα ρε ε βην τη

ην του ου Δε ε σπο του και των α γα θωνπαν
τοι ω ων ε στε ε ρη ημαι π. Πα α ραδει σε α
γι ω ρα α τε ο δι ε με πε φυ υ υτε ευμε νος
καιδι α τη ην ε ε ευ αν κε ε πλεισμε ε νος
ι κε τευ ε τον Σε ποι η σααντα κα μεε ε ε πλα α
σα αν τα 0 0 0 οπωςτων σωναν θε ω ων πλησθη η
η η σω ω ω μαι Δι ο καιπρος αυτον ο Σω τηρ
το ε μον πλασμα ου θε λω α α α πο λεσθαι αλ λα
βουλομαιτουτο σω ζεσθαι καιεις ε πιγνω σιν α λη
θει ας ε ελ θει ειν ο τι τον ερ χο με νονπροος
με ου ου ου μη η εκ βα α λω ε ε ε ξω

Εις την "Ορθρον. Καταβασιας Ηχ. πλ. β".

Ως εν η πει ρω πε ζευσας ο Ι σρα ηλ εν α βυσσω

ι χνε σιτον δι ω κτηνΦα ρα ω κα θο ρωνποντου με
 νον θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε βε α α α
 σω ω με εν

Ουκ ε στιν α γι τος ως Συ Κυ ρι ε ο θε
 ο οιμον ο υ φωσας το κερας των πιστωνΣουα γαθε
 και στε ρε ωσας αυτους εν τη πετρατης ο μο λο γι
 α ας Σου ου

Χριστοςμου δυ να μις θε ος και Κυρι ος η σε
 πτη εκ κλη σι α θε ο πρεπως μελ πει α να κραζουσα
 εκ δι α νοιας κα θα ρας εν Κυ ρι ω ε ορ τα
 αζου ου σα α

Τω θει ω φεγγειΣουα γα θε τας των ορθι ζοντων
 Σι ψι χας πο θωκαταυ γα σον δε ο μαι Σε ει δε ναι

λο γε θε ου τον ο ον τως θεον ει ζο φου των πται
 σμα των α να κα λου με ε νο ον

Του βι ου την θα λασ σαν υ φου μενηνκα θο ρων
 των πει ρα σμωντωιλυδω νι **β** τω ευ δι ω λι με νισου
 προσδρα μω ων βο ω Σου **β** α να γα γε εκ φθορας **ξ**
 την ζω ην μου πο λι ε ε λε ε σ ε

Δρο σο βο λον μεν την καμη νονειργα σα το αγ
 γε λοστοις ο σι ι οιεπαισι **β** τους χαλδαιους δε κα
 τα φλεγον πτοσταγμα θε ου τον τυραννον ε πεισε βο
 αν **β** ευ λο γη τος ει ο θε ος **ξ** ο των πα τε ε
 ρων η μω ων

Α'νοιμεν εύλογοιμεν....

Εκ φλο γοστοις ο σι οιε δροσον ε πη γα σας
 και δι και ου θυ σι αν υ δα τι ε φλεξας **ξ** α παν

τα γαρ δρας Χριστε μο ο νω τω βουλεσθατ^β Σε υ
 πε ρυ φου ου μεν εις παντας του ουφι ω να α α ας ^β
 θες ον ανθρωποις ει δειναδυνα τον ον ου τολ μαγ
 γε ε λων α τε νι σαι τα ταγμα τα Δι α Σου δε Πα
 να γνε ω ρα θηβρωτοις λο ο γος σε σα ριω με νος ^β
 ον με γα λυ νοντες συντατις ου ρα νι αις στρατι αις σε
 μακα ρι ι ζο ο με ε εν ^β

Εις τους αινους ιδιομελα ήχ. πλ. Α' ^η
 οι οι μοι οι ο ο Α α δαμ εν θρη νω κεκραα
 γεν^η ο τι ο φι ις και αι γυ νη θει ι κης πα ρου
 σι ας με ε ξω ω σαν^η και πα ρα δεισουουτης τρι φης
 ξυλου βρωσις η ηλλο ο τρι ι ι ι ω σεν^η
 οι οι μοι ου φε ε ε ρω λοι οι πον

το ο ο νει δος ο πο τε βασιλευεις των ε
 πι γει αν κτισμα α των θε ου θηνυν αιχ μα λω το ος
 ω αφθην υ πο μι ας α θε σμου συ υμβου ου λης
 και ο πο τε ε έο ξαν α θα να σι ι ας ημ φι ε
 σμε ε νος θης νε κρω σεωαστη ην δο ραν ως θη
 τος ε λε ει νω ω ως πε ε ρι φε ε ρω
 οι οι μι τι να των θρη η η νων συν ερ γα α
 την ποι η η σο μαι θ αλ λα συ φι λαν
 θρω πε ο εκ γης δημι ουρ γη σα ας με ευσπλαγχνι
 ι αν φο ρε σαι θης δου λει α ας του εχθρου
 α να κα λε σαι αι και σω σον με
 θ Το στα δι ον των α ρε των η η νε ε ε
 ω ωκται θ οι βου λο με νοι α θληται ει σε λθε ε

τε ἦταν αἱ ζωσα μενοι τον καλον της νη στει ει
 αας α γω να οι γαρ νο μιμως α θλουντε^κ
 δικαιωστε φα νου ουνται ηαι α να λα βον τες
 την πα νο πλι α αν του ουσταυ ρου τω εχθρω αν τι μα
 α χη η σω ω ω ω με ε θα ως τειχος α ρη
 χτον κα τεχοντες την πι στην ηαι ως θωρα κα την προσευ
 χην και πε ρι και φαλαι αν την ε λε η
 η μο συ υ νην αν τι μα χαιραστηνη στει αν
 η τι ισεεκ τε μνει α πο καρ δι ι ι ι ας πα σαν
 κα κι ι αν ο ποι ων ταυτα ητον α λη θι
 νουν κο μι ζεται στε ε ε φα νου πα πα του παμ βα
 σι λε ως Χριστου εν τη η με πα α της κρι σε ως
 "Ετερον ἥχ.πλ.β' 'Αδάμ.. (ὕδε Πανδ.7, σελ.46)

Δόξα Ἰησοῦ Χριστῷ
 ε φθα α σε ε και
 ει ρος η των πνευμα τι κων α γω ω νωνα αρ
 ιη η κα τα των δαι μο ο νω ων νι τη κη
 η πα νο πλο ο ος εγ κρα α τει ει α
 η των αγ γε λων ευ πρεπειει α η προς θε ε ο ο ν
 κα αρ ρη σι τη α Δι αυ τη ης γαρ Μω ν σης
 γε γο νε τω κτι στη η συν ο ο ο μι τη λαος
 και φω νην α ο ρα τω ως ενταίσα κο αι
 αι αισυ υ πε δε ζα α το Κυ πι ε ε ε
 ε δι α αυ τη ης α ξι ω ω σον καιη η μας
 προσκυνη η σαι Σου τα πα α α θη και την α
 γι α αν α να α α στα α α α σι τη λιν ω ως
 φι λα α α αν ψρω α πος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ. Δόξα ἡ̄χ. β̄.

Ἄχα α αριτε ε ε πε ε λα αμ ψε
 τη ης α α α λη θει ας τα προτυ πουμε να πα
 λαι σκι ω δως νυν α να φαν δο ο ον εκτε τε ε
 ε ε λε ε σται Ι δου ουγαρ η η ε ε εικλ
 σι ι α την εν σω μον ει κο νακριδουως υ περ κο
 σμι ι ι ον κο ο φιον ε παμ φι ε ε εν νυ
 υ ται της οκηηης του μαρτυρι ουτον τυπον προϋπο^β
 γρα φου σα και την ορ θοδοξον πι στιν κατε χουσα
 ι να ονσεβομεθα του του και την ει κο να δι α κρατουοι
 τε ε ε μη πλανω ω με θα εν δυ σα σθω σα
 αν αι σχυ υ νην οι ου τω μη πι στεευ ο οντες η
 μιν γαρ δοξα του σαρ κω θε εντο ος η μο ορφη ευσ

βωαπροσκυ νουου με νη ου θε ο ο ποι
 ηρν — αντί της φησί — ηρν — ηρν —
 ου με νη ταυτηνα τασπα ζο μεε νοιπι
 στοιβο η σω ωμεν ο θε ος σω σον το ονλα
 αντί λα — αντί λα — ηρν — ηρν —
 ο ον Σουκαι ευ λο γη η σοντηνκλη ρο νο ο μι
 ηρν — ηρν —
 ι α α ανδου

Εις τὸν στίχον. Δόξα. Ἡχ. β'.

Οι εξ α σε βει ει ασεις ευ σε βει α ανπρο
 βα αν τεξταιτω φω τι τηγνω σεως ε ε ελλαμφθε
 εν τεες φαλ μι κωστας χειειρασκρο τη η
 σω μεν ευ χα ρι στη ρι ο ον αι νονθε ω προ
 σα γο οντες καιτας εν τοιχοισκαιπινα ξι και
 ι ε ροι οισκευεσιν εγ χα ραχθεισας ι ε ρας
 χρι σου ου ει κο ο νας της πα να αγνουκα παν

των των αν Α γι αν τι μη τι κω ας προ
 σκυ νη η σω ω ω μεν α πο βαλ λο με ε νοι
 τηνδυσ σε βη των κα κοο δο ο ο οξων θρησκει ει
 αν η γαρ τι μητης ει κο νος ασφη σι Βα σι λει
 ος ε πι το πρω το ο τι πο ονδι ιι αβατ
 νει αιτου με νοιταις πρεσβειαις της α χραντου Σου
 Μητρος Χρι σε ε ε ο θε ο ος η
 μων και παντων των α γι αν δω ρη θηναι
 η μιν το με ε γα α ε ε ε ε λε ος

Εις τους αἰνους. Δόξα ἡχ. πλ. Β'.

Μω σης τω και ρωτης ε ε εγκρα τει ει
 ας νο μο ο ον ε δε ε ε ξα α το
 και λα ο ον ε ε πε σπαα σα α α το

Η λι τι ας νηη στε ε ευ σας ου ρα νους α πε
 ε εκλεισε ε πτρειςδε παι δες Α αβρα
 α α μι τι αι οι τι ραννονπα ρα νο μου ουν τα
 δι α νη στει ας ε νι τι τι τι κη σα
 αν Δι αυ τηςκαι η μας Σω τηρ α ξι τι ω
 σοντης α να στα σε ε ω ως τι χεινουτω βο
 ω ω ωντας α γι τι οσ ο θε οσ α γι οσ τι
 τι σχυ ρος α γι οσ α θα να ατος ε λε ε η σοον
 η ημας

KYPIAKH Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Είς τὸν Ἐσπερινόν. Δόξα Ἡχ. πλ. β'.

Ο σι τι ε τρι τι σμα καρ α γι τι ω ω ω τα τε
 πα α α τερ ο ποι μη η η ην ο καλος και του αρ

χι ποιμε νος Χρι σου ου μα α α θη ητης δι ο
 τιθειετηνψυχην υ περ των προ βα ατων Αυ τος
 και νυν Πα τη ηρ η ημων θε ο φο ο ορε
 Γρη γο ο δι ι ι ι ε αι τηοαιπρεσβει αιαιεσοι
 δω ρη θη η η ναι η ημιν δι το με ε γα
 ε ε λε ε ε ος

Εις τὸν στίχον. Δόξα ἡχ. πλ. δ'.

Η γρη γορογλωσσα Σουπροσδι δα σκα λι αν εν
 τοιεω σι των καρδι ων ε νη η χου σα ταστων ραθυ
 υ υ μωνψυ χασδι α α α νι ι ι δι α νι ι στη
 η σι και θε ο φθο ο ογ γοιελο γοιοιεσουκι
 μαξ εν ρισκε ε ταιτουσεκ γη ηιπροσθεον α να φε
 ρου ου ουσα δι ο Γρη γο ρι ε τηςΡω μη

ης το θα αν μα^δ μη πα αν σηπρεσ βε ε ευ
ων Χριστω φω τι σθη η ναιτω θει ω φω τι
τους υμνου ουν τα ας Σε

Εις τους Αλνους. Δδξα. ηχ. πλ. β'.

π

Τοις εν σκο οτει ει^Δ α μαρτη μα
των πο ρε ε ευ ο με ε νοιοις φως α
νε τειειλας^χρι ι στε^ρ τωκαι ρω της ε εγκρα τει
ει ειας καιτην ε ευ ση η μονη με ρα
αντου πα α θου ουςζου^δ δειει ειξον η ημι
βο ωμε ενζοι^π Α να γα ο θε ος^ρ ε λε ε
η σο ον η η η μα ας

ΚΥΠΙΑΚΗ Γ'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Τῆς σταυροπροσκυνήσεως.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν. Δεξα. Ἡχ. Γ'.

Χριστε ε ε ε ο ο θε ος η μωνδι ο την ε κου
 σι ι ον Σουσταυρω σιν η εις κοι νη η η ην ε ξα να
 ξα ααα σι ιντου γενουςτωναν θρωπων καταδε ε ξα
 α με ε ε νο ος⁹ καιτω πα λα α μω του
 στα αυρου⁹ βαφαις ε ρυ θραιςτουςσαυτουδακτυλουουςαι
 αι αιμα τω ω σα ας⁹ ταις α φε σι μοιη
 μιν⁹ βα σι λικως υ πογρα α φαι⁹ φιλαν θρω
 πευ σα α α α α με ενο ος⁹ μη πα ρι
 ι ι δηςη μα ασκι ινδυ νε ευ ο ο οντας⁹
 και πα α λιντην α απο οσου ου δι α ζα σιενδι⁹
 αλλ οικτει ρησον μο νε μα κρο θυ με τον εν πε

ρι σα σει ει λα ο ονδουου^η και α
 να ση θι πο λε μη ησοντουςπο λε μουουντας η μα
 ας ως παν το ο δυ υ υ υ να α μο ος η

Εις τὸν στέχον. Δόξα ἡχ. δ'.

^η

Ο συμ μα χη σαςκυ ρι ε τωπρα ο τα τω Δα βιδ
 υ πο τα ξαι τοον α αλ λο ο φυ λον^η τω
 πι στω η μωνβα σι λει εισυμ πο λε μη
 η σο ονκαι τω ο ο πλωω του σα αυρου
 κα τα βα λεε τουουςεχθρουςη μων Δ Δειξονευσπλαχνεεις
 η η μας τα αρχαι α α ε λε ε ε η η σου
 και γνωτωσαν α λη θως ο τι συ ει ει θεος^η και εν
 Σοι πεποιθο ο τες νι κωω ω ω μεν πρεσβευουσηςουν
 η θωστης αχραντου ου Σου Μη η ητρος^η δω ρη θη.

νατη μειν τομε γαα ε λε ε ο ος

Εις τὸν "Ορθρον. Καταβασίας ἡχ. Α'.

Θει ο τα τοσπρο ε τυ πω σεπα αλαι Μωσης
 εν ε ρυ θρα θα λασση δι α βι βασας Ι σρα ηλ τω
 γαν ρω Σουτηνυ γραντηρα βδωιεμων ω δη ηνδοι ε ξο δι
 ον α να μελπωνδριστες ο θε ος

Τε ρε ω σον Δε σποταχριστε τωσταυρωσου ενπε ε
 τραμε τη της πιστεως μη σα λευ θη ηναιτοννουνεχ
 θρουπροσβολαιαςτουδυσμενους μονοςγαρει α α γι τος

πι σταυρου Σε Δυ να τε φωστηρ ο μεγακατι
 δωντρομω επαρθει ειςτας α κτι νας συ νε εστειλεν
 ε εκρυ ψε πα σα δε κτισις υ μηησεν εν φο βωτην
 σην μακροθυ μι αν και γαρ ε πλησθη η γη της σης αι

Επί τούτων.

νε ε σε ε ως

¶

Op θρι τζον τες Σε α α νυμνου ουμεν Σω τηρ
του κο οσμου ει ρη νην ει εν ρα με νοι τωσταυρωσου
δι ου α νεκαινι σαστο γενος τοαν θρωπι νον φωαπρος
α νε σπερον α α γων η μας

¶

Tον τυ ποντου θειουσαι ρου Ι ω νας εν κοι
λι ι ατου κη τουςτε τα με ναιςπαλα αμαιεπροδιε
χαραξεκαια νεθορε σε σωσμενοστουθηροστηδυνααμειει
Σουλογιογω ω σε ως ο παι δας ρυσα μενος δισαρ κα
προσλαβο μενος ηλ θεν ε πι γης και σταυρω προση
λω θειεσω τη ρι αν η μι ιν ε δω ρησα το ο μονος
ευ λο γη το οστωνΠα τε ρων Θε οσκαι υ περε εν

¶

Αἴνοῦμεν εὐλογοῦμεν. . .

X ει ρας εν τω λακκωβληθειστων λε

o οντωνπο τε ο μεγας ενπροφηταισσαν ρο ει δω

ως εκ πε τα σας Δα νι ηηλ α βλα βης εκ της
του τωνκαταβρω ω σε ως σε σωσταιευ λο γωνχρισοντον

Θε ον ειετουσαν ω να α ας

(ω) Μητερ Παρ θε ενε και Θε ο το κε αφευδης

η τε κου σαα φρα στωςχριστοντονθε ον ημων το

ον ενσταυρω υ φω θε εν τασαρ κι Σε ε οι πιστοι

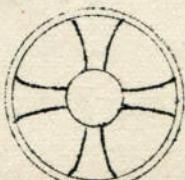
οι α παντες α ξι ι ως συντουτω νυν μεγα λυ υ

νο ο με ε εν

Εις τους Αίνους. Δρεξα. ήχ. πλ. δ'.

Tην υ φη λοφρο να αγνω μη ην των κα
κι σωνφα ρι ι σαι αιων ο παν των Κυ ρι λος πα ρα

βο λι ικως εκφευγεινταυτηνε ε ε δι ι ι
 δα α α ξε και μη υ φη λο φρο ονειν παρο ο
 ο δειφρο νειειν πα αν τας ε ε ε πατ
 αι δει σε ρι υ πο γραμμοσκατ τυ υ πος
 ο αυτος γε ε νο με ε νοος με ε χριστααν ρου
 και αι θα να του ε αυτον ε κε νω ω
 ω ω σεν ρι ευ χα ρι σουντεεσουν συν τω τε λω νη η ει
 ει πωμεν ρι ο πα θων υ υπερ η η μων και
 α πα θη ησδι α μεινασθε ε ος ρι τωνπα θων η η
 μαερυ υ υ σαι αι ρι και σω ω σο ονδι ταςψυ χα
 ας η ημων.



ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως
τῆς αλέμακος.

Εἰς τὸν 'Ἐσπερινόν. Δρόξα· ἥχ. πλ. α'.

π

Ο ο σι ε Πα α τερ^ῷ της φω νη ης
τουευ αγ γε ε λι ου ἄτουκυ ρι ου α α
κου σας^ῷ το ον κο σμοονκα τε ε ε ε λι ι ι
πες^ῷ τονπλουτονκαιτην δο ξανεισουδεν λο γι
σα α με ε ε ε νε ε ε νος^ῷ ο ο
θεν πα α σι ιν ε βο ο ο ας^ῷ α γα πη σα
α τε ε τοον θε ε ον ἄκατ ευ ρη η σε τε μάχα
α ρι ιναι ω νι τ ι ον μη δενπρο τι
μη ση τε της α γα α α πηης αυ του^ῷ ι να ο
τααν ε ελ θη εν τη δο ο ο ο ο εν τη δο ο
ο ο ο ο ξη η α αυ του ου ευ ρη σηη τε ε

α να πα αυσινΔ με τα α πα αν των τω ων α
 γι ε υν πι ωντας ε κε σι ε ε αιαιςΧριεστε
 φυ λα α ξονκαι σωσον τα ας φυ χα αση μω ων

Εἰς τὸν στίχον. Δδεξα ἔχ. β'.

Τον ε πιγης αγ γε ελονκαι ενου ρα νοιοις αν
 θρω πο ονθιε ε ε.ου του κο οσμου τη ην ε εν
 κο σμι ε αντην τρυφηντων α γαθων και τωων α ρε
 ετων των α σκητων το ο καν χιη ημα Ι ω α α
 α αννηντι μη η η σι ω ωμεν πε φυ τεν με υος
 γαρεν τω οι οικω ω τουθε ε ον ε ε ξην θη σε δι
 καιαι ω ως και ω σει κεδρος εν ε ε ρη μω ε
 πληθυ νετα ποι οιμνιει a Χρι ε ζουτων λο γι κωνπροο
 βα α των εν ο σι ο τη η τικαι δι και ο ο

— « Ἀλέξανδρος
συνηθή

Δ

Εἰς τοὺς Αἴγαους. Δόξα θεοῦ Αὐτοῦ.

π

Δευτεεργάσια με εθαεν τωμυ στέκω α
μπε ελώ ωντι λικηρ πους με τανού οι
ας ε εντου τωμπού ου με ε ε νούκεν εν
βρωμασικαι πομα αστέ κοπιώνων γντες αλλ
εν προσευχατικαι νηστειελ ελελατατας α α ρε ε
τα ας κα α τορθου ου ουντες τουτοισα ρε
σκο μεε νος ο Κυ υ υ υ υ υ ο
Κυ υριος του ε ε εργου δη να αρι ι ουπα
ρε ε ε εχεν δι ου φυ χα ασλυ τρου
ται χρε ους α μαρτι ι ι αας ο μο ο
ο νο οσπο λυ υ ε ε ε λεε ο ο ος π

KYPIAKH E' TON NHSTEION

Tῆς δοσίας Μαρίας τῆς Αἴγυπτίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν. Δόξα Ἡχ. Δ'.

π

Ε ε ε εθα αυμα α τουργη η σεκρι ιστε π του
 σταυρουσουου η η δυ υ υ να α α μις π ο τι και η
 πρω η ην ποορ νη ασκη τι κον α γω ω νααη γωνι
 ποορ πι υ φα με ε νη 4 γεννατ ως α
 αν τε ε ε Σηηή κα ατα α τουδι 1 α βο ο ολουη π
 δι οκαι τοβραβει ον τη ης νι 1 ικησκο μι σα α
 με ε νη η πρεσβε ευ ει ει υ πε ε ερτωνψυ χων
 η η μω ων

Εἰς τὸν στέχον. Δόξα Ἡχ. Β'.

Δ

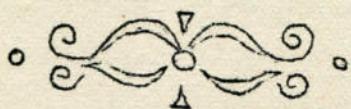
Τα της ψυ χης θη ηρευ μα ατακαι τα πα α θη ητης

σα αρκος τω ξιφειτησεγκρα τειει ας ε ε ε τε
 ε μες τα της εν νοι ας ε εγκλημα α τα τη σι
 γητης α σκη η σε ε ως α πε ε πνι λι ξασκαι
 ρειθροιετωνδακρυω ανδουτην ε ρημον α πα ασαν και
 τη η ηρ δε ευσας και ε βλασησας η μιν της με
 τα νοι οι λ αστουουςκαρπουους δι ο Σουτηημνη η
 μην ο σι λα ε ο ορτα α α ζο ο ο μεν

Εις τους Αἴνους. Δόξα ήχ. Α'.

Ουκ ε εστιν η βα σι λειει α του θε ου
 βρω ωσικαι πο ο ο σις κιλα δικαι ο συ νη και
 ασκη η σι λι συναα γι α σμω ω ο θεν
 ουδεπλουσι λ οι ει σε λε ευσονται εν α αυτη
 η αλλ ο σοιτουςθησαυρουουα αυτων εν χερσι λ ι

ενη των α πο τι ι θε εντατικα α αυ
 τα και Δαβιδ ο προφη η της δι δα α ασκει λε ε ε γω
 ων ^π Δι ι και ος α α νη ηρ ο ε λε ω ω ω
 ων ο ληντη ην η με ε ραν ^π ο κα τα
 τρυ φω ων τω ω Κυ ρι ω καιτω φω τι πε ρι
 πα τω ω ων ο ος ου μη προ σκο ο φη η ^π ταυ
 τα δε πα ανταπροσνου θε σι αν η μω ων γε ε
 ε γρα απται ^π ο πωι νηστευ ο οντεςχρηστο τη
 τα ποι η η η η η σω ω με εν ^π και δω
 η η μιν Κυ υ ρι ι ος αν τι των ε πι γει
 ων τα ε που ρα α νι ι α



ΚΥΡΙΑΚΗ τῶν ΒΑΪΩΝ

Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν

Ἄγχος πλ.β' π

Οὐ με πονη χαριτου α γιου πνευ

μα τοση μα ασ συν η γα α γε

κατ παν τες αι αι πο

ον τεστου σταυρο ο ον

Σου λε γο μεν ευ λο γη με νος ο

ο ερ χο ο ο με ε νο ος εν ο

νο μα τι ι κυ πι ι ου ω σα α να

α εν τοι οις υ φι ι στοις

O

ε χων θρονον ου πανον κατ υ πο πο δι

ο ον τη ην γην ο εκ Θε ου Πατρος λο γος

κατ υι ος συν α ι δι ος ε πι πωλου α λο

γου ε με τρι α σε ση με ε

πον εν Βηθανι ελθων
 θεν παιδες ε βραι ων ηλαδουςχερσι κα τε
 χο οντες εν φη η μουν φω νη ω σα
 να εν τοις υψι ε στοις οις ευ λο γη με νος
 ερ χο ο ο με ε νο ος βι βα

σι λευειστου Ι ει σρα α ηλ

Δευ τε και η μειση με ρον πας ο νε ο
 ος Ι ει σρα ηλ η εξ ε θνω ανΕκλη
 σι ει α με τα τουπρο φη του Ζαχα ρι ου
 εκ βο η σω μεν και ρε σφοδρα θυ
 γα τε ερ Σι ε ων κη ρυ υσ σε θυ γα τερ
 Ι ε ρον σα λημ ο τι ε δου ο βα
 σιλευεσου ερ χε ταισοι πρα υ υ υςκαι σω

ζων καὶ εἰ πι βεβηκώς εἰ πι πωλού οὐ νους υἱ
 οὐ νοῦ ποτε οὗ γένεται οὐ εἰσερχεται εἰς
 ταζε τατω αν παιδωνικλαδουςχερ σι κατε χουσαι ευ
 φη μη σον ω σαν να εν τοις υ
 ψι στοι οιςεν λογη με νος ερ
 χο ο ο με ε νο ος βα σιλευ ευς
 τουι ι ι σρα αηλ π

Την σε πτηνα να στα σιν τηνΣην προτυ που με
 ε νο ος η μιν η γει ρας θα νον τα τη
 προστα αξει Σου τον απνουνλα ζα που
 τον φι ιλοον α γα θε εκ τουμνη μα τος τε τα
 αρται αι ον ο δω δο τα ο θεν
 κατ τω πω λω ε πε βης συνη βο λι κως ω σπερεπ ο

χη μα το ος φε ρο ο με νος
τα ε θνη τεκμαι ρο με νο ος Σω ατηρ

ο θεν και τον σι νον Σοι προ σφε ρει ο η γα
πη με ε νος I Αθρα ηλ 9 εκ στο μα

των θη λα ζουτων και νη πι ε ων

α κα κων 9 κα θο ρω ων των Σε Χρι

στε ει σερ χο με νονειστην α γι αν πο ο λιν

προ ε ε εξ η η με ρω ων του Γα α σχα

Προ εξ η με ε ρω ων του Γα
σχα ηλ θεν I η σου ουσεις Βη η θα νι

αν και προσηλθον αυ τω οι μα θη ται αυ του λε

γον τε ες α αυ τω κυ ρι ε που θε

λεις ε τοι μα σω με εν Σοι φαγει

ειντο πα σχα π ο δε α πεστει λεν αυ
 τους α πελ θε τε εις την α πε ναν τι κω
 μην και ευ ρη σε τε αν θρωπον κε ρα
 μι ον υ δα τος βα στα ζο ον τα α
 κο λου θη σα τε αυ τω και τω οι κο δε
 σπο τη ει πα τε ο δι δα
 σκα λος λε γει προσ σε ποι ω το ο
 ια σχα με τα των μα θη τω ων μου

Δόξα, πάλιν τδ: Σήμερον ή χάρις

Εἰς τὸν στίχον, ἡχ. πλ. δ'

και ρε και ευφραινου πο ο λι ις Σι ι
 ων τερπουκαι α γα αλ λου η Εικλη σι
 α του θε ου ι δου γαρ ο

βα σιλευσσουπα ρα γε γο νεν εν δι και ο συ
 νη ε πι πω λου κα θε ζο με
 νος υ πο παι δων α νυ υμνου ου
 με νος ω σαν να εν τοι
 οις υ ψι στοι οις ευ λο γη με νο
 ος ει ο εχωνπλη θος οι κτι υρ μω ων ε
 λε η σο ον η η μας ε

 Η λ θεν ο Σω τηρση με ρου ε πι την πο λιν Ι
 ε ρου σα λημ πληρω σαι την γρα φην και
 παν τε ες ε λα βου ε εν ται αις χερσι βα
 α λ λ α ει τους δε χι τω νας
 υ πεστρω ων νυ ον α αυ τω γι νω σκον
 τες ο τι αυ τος ε στι ιν ο θε ε ος

η μων δι ω τα Χε ρου βιμ βο α
 α πα αυ στω ως ω σαν να α εν τοι
 οις υ υ ψι στοις ευ λο γη με ε
 νο ος ει ο εχωνπλη η θος οι κτι ρι
 μω ων ε λε η σο ον η η μας
 ο τοις Χερ ου βιμ ε πο ο χου με
 ε νος και υμνου με νος υ πο των Σε ρα
 φι υμ δι ε πε βης ε πι πω λου Δα βι τι
 κω ως α γα α θε δι και παιδες σε α νυμνουν θε
 ε ο ο πρε πως δι Ι ουδαι οι
 ε βλα σφη μουνπα ρα νο μως το
 α κα θε κτοον των ε ε θνων δι η κα θε ε
 δρατου πω λου προ ο ε ε τυ που δι

εξ α πι στι ας ει εις πι στιν με τα
 ποι ου με νοι δο ξα σοι
 χρι στε ε ο μο νος ε λε η η μων
 και αι φι λα αν θρω ω πος

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸ: Ἐκ νεότητος μου,
 Προκείμενον ἥχ. δ'

Εκ στο ο μα τος νη πι ων και θη λα ζον
 των κα τηρ τι σω αι νο ον (Γ')

Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον. Εύθυς μετὰ τὸν Ν':
 Δόξα ἥχ. β'

Κη με ρον ο χρι στοσει σερ χε ε ται εν
 πολει τη η η α γι α ε πι πω ω ω

λουκα θη με νος την α λο
 ο γι αν λυ ων των ε θνωων την
 κα κι στον πα α λαι αι τη κε
 χερ σω με νη ην

Kai νῦν, τὸ αὐτό.

Καταβασίαι ἥχ. δ'

φθησαν αι πη γαι της α βυσ σου νο τι δος
 αμοιροι και α νε κα λυ φθη θα λασσης κυ μαι
 νουσηστα θε με λι α τη κα ται γι δι νευ μα α
 τι ται της γαρ ε πε τι μη σας πε ρι ου σι ον λα ον
 δε ε σω σας α δο ον τα ε πι νι κι ον υ
 μνον Σοι Κυ ρι ε

Να ου σαν α κρο τομον προστα αγ μα τι

σω στε ρε αν ε θη λα σε πε τραν ι σρα η
 λι ι της λα ος η δε πετρα Συχριστε υπαρχεις
 και ζω η ε νω εστε ρε ω θη η εκκλη σι
 α πραζου σα ω σαννα ευ λο γη με νος ει
 ο ερ χο με νος

Χρι στος ο ερ χο με νος εμ φα νως θε ος
 η μων η ξει και ου χρο νι ει εξ ο ο
 ρους κα τα σκι ι ου δα σε ος κο ρης τικτου
 σης α πει ρανδρου προ φητης πα λαι φη σι δι
 ο παντες βο ω μεν δο ξα τη δυ να α μει
 Σου Κυ ρι ε

Την Σι ων ε πο ρους α να βη η θι ο
 ευ αγ γε λι ζο με νος και την ι ε ρου σα λημ

ο κη ρυσσων εν τ σχυ τ υ ψωσον φω νην Δε
 δο ξα σμε να ε λα λη θη πε ρι σου η πο λις
 τουθε ου ει ρη η νη ε πι τον Ι σρα ηλ
 και σω τη η ρι ον ε θνε σιν

βο ησαν εν ευφρι συ νη δι και ων τα πνευ
 μα τα νυν τω κο ο σμω δι α θη η και νη
 η δι α τι θεται και ραντισμα τι και νουρ
 γει σθω λα ος θει ου αι ματος

Ο δι α σωσας εν πιν ρι τους Α βρα μι
 αι ους σου παι δας και τους χαλ δαιους α νε λων
 οις α δι τ κως δι και ους ε νηδρευ σαν
 υ πέρ υ μη τε Κυ ρι ε ο θε ος ο των
 Πα τε ρων ευ λο γη τος ει

Αίνουμεν εύλογούμεν...

Ἐ — ἐ — τὸ
χ Θ υ φραν θη τι

I ερουσα λημ πα νη γν ρι σα τε ἔ οι α
γα πω ωντες δι ων ο βα σιλευ ων γαρ ειστους
αι ω νας Κυ ρι ος των δυ να με ων ηλ
θεν Ευ λα βεισθω πα α σα η γη εκ προ
σω ωποι αυτου ου και βο α τω παν τα τα
ερ γα ἔ υ μνει τε τον Κυ ρι ο ον χ

‘Ωδὴ Θ’

Θ ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν χ
συ στη σασθε ε ορτηναι α γαλ λο με νοι δευτε με
γα λυ νωμεν χριστου χ με τα βα ι ων και ηλα δων
υ μνοι εκραυγαζοντες ευ λο γη με νος ο ερ
χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη ρος η μων

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι

Ε θνη τ να

τι ε φρυ α ξα τε χ γραφεισκαι τ ε ρεις τι
 κε να ε με λε τη σα τε χ τις ου τος ει πο ον
 τες ω παι δεσμετα βα τ ων καικλαδων υ μνοιεκραυ
 γαζου σιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
 εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη ρος ημων χ
 Δόξα Πατρί.

Ο υ τος ο Θε ος ω πα

ρο μοι ος ου δεις χ δι και αν πα σαν ο δο ον ε
 ζευ ρων δε δω ω κε τω η γα πη με νω Ι σρα
 ηλ με τα δε τα αυ τα αν θρωποις συν α
 νε στρα φη οφθεις χ ευ λο γη με νος ο ερ
 χο με νος χ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω
 τη ρος η μων χ

Kai vuv

— — — — — — — — — — — — — — — — — —
 Σκαν δα λα τρι βου τι ε χο με να
 — — — — — — — — — — — — — — — — — —
 η μιν τι θε α τε απειθεις πο δες οξεις ν
 — — — — — — — — — — — — — — — — — —
 μων αι μα δι εκ χε ε αι Δε σποτου χ αλλ α να
 — — — — — — — — — — — — — — — — — —
 στη σε ται παν τως σω σαιτους κραζοντας χ ευ
 — — — — — — — — — — — — — — — — — —
 λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
 — — — — — — — — — — — — — — — — — —
 μα τι Κυ ρι ου Σω τη ρος η μων

‘Εξαποστειλάριον: ‘Αγιος Εύριος ἐκ Γ’
 Εἰς τοὺς Αἴνους: Στιχηρὰ ἴδιομελα, ἡχ. δ’

— — — — — — — — — — — — — — — — — —
 πλειστος οχλοςκυ ρι ε εστρωννυ ον
 — — — — — — — — — — — — — — — — — —
 εν τη ο δω τα i μα τι α αυ των χ αλ λοι δε
 — — — — — — — — — — — — — — — — — —
 ε κο πτονκλα α δους α πο των δε ενδρων και
 — — — — — — — — — — — — — — — — — —
 ε βασταζον χ οι προ α γον τες δε και οι ακου
 — — — — — — — — — — — — — — — — — —
 λου δουντες ε ε κραζον λε γοντες χ ω σαν να
 — — — — — — — — — — — — — — — — — —
 τω γι ω Δα α βιδ εν λο γη με νος ει ο ελ

θων και πα α λιν ερ χο με νοσεν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Μελλον τοςσου ει σι ε ε ναι ειστην α

γι αν πολιν Κυ ρι ε τα ιλα δη τωνφυ των οι

λα οι ε βα στα α ζον Σε υμνουντες τον των ο

λω αν Δε σπο την ο ρων τες Σε ε πι πω λου

κα θη με νον ως ε πι των Χε ρου βι ιμ ε θε

ω ρουν και δι α του το ου τως ε βο ων

ω σαν να εν τοις υψι ι στοις ευ λο γη

με νος ει ο ελ θων και πα α λιν ερ χο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ξελ θε τε ε εθνη ε ξελ θε τε

και λα οι και θε α σα σθε ση με ρου τον

βα σι λε α των ου ρα νων **ῳ** ως ε πι θρονου υ
 ψη λου **ᾳ** ε πι πω λουεν τελους **ᾳ** την Ι
 ε ρου σα λημ προ σε πι βαι νον τα **ᾳ** γε νε α
 Ι ου δαι ων α πι στεκαιμοιχα λις **ᾳ** δευ ρο θε
 α σαι ον ει δεν Η σα ι ι ας **ῳ** εν σαρ
 κι δι η μασπα ρα γε νο με νον **ᾳ** πως νυμφευ
 ε ται ως σω φρο να την νε ε αν Σι ων **ῳ** και
 α πο βαλ λε ται την κα τα ιρι τον συ να γω γην
 ως εν α φθαρτω δε γα μω και α μι αν τω **ῳ** α
 μι αντοι συν ε δρα μον εν φη μουν τες οι α πει
 ρο ο κα κοι παι δες **ᾳ** μεθ ων υμνουντες βο
 η σω ω μεν υ μνον τον αγ γε λι κον **ᾳ** ω σαν
 να εν τοις υ ψι στοις **ῳ** τω ε χο ον τι

το με γα ε λε ος

ε
λ

Την και νην α να στα σινπρο του ε

κου σι ου πα θους Σου εις πι στω σιν παντων

προ εν δειξα με νοςχρισνε ο θε ος λ τον μεν λα

ζα ρον εν Βι θα νι α τη ιρα ται α δυ να μει

ει Σου τε τρα η με ρον νε ιρο ον ε ξα νε στη

σας λ και τυφλοιςδε το βλε ε πειν λι ως φω

το δο της ε δω ρη σω Σω τηρ λ και εις την πολιν

την α γι αν με τα των σων μαθη των ει σηλθεις και

θη με νος ε πι πωλου ο νου λ τα των προ φη

των εκ πληρων κη ρυ γμα τα ως ε πι των λε ρου

βι ιμ ε πο χου με νος λ και παι δεις εβραι

αι ων με τα ιλα δων και βα ι ων προ υ πηντων Σοι λ

δι ο και η μειςκλαδους ε λαι ων βα στα ζοντεικαι
 βα ι α ευ χα ρι στωςσοιβο ω μεν χ ω σαν να
 εν τοις υ ψι ι στοι.οις οι ευ λο γη μενος
 ο ερ χο με νοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Δόξα και νῦν, ἦχ. πλ. β'

π Ηρο εξ η με ρω ων του Πα σχα
 ηλ θεν Ι η σους εις Βη θα νι ι
 α αν και προ σηλθον αυ τω
 οι μα θη ται αυ του λε γο οντειαυ
 τω ω Κυ ρι ε χ που θε λεις
 ε τοι μα σω με εν Σοι φα γει
 ειν χ φα γει ειν το Πα
 σχα α ο δε α πε στει λειν αυ

τοὺς α πελθε τε εἰς τὴν αἵτε να αν τι κω
 μην καὶ εν ρη σε τε α αν
 θρω πον κε ρα μι ον υ δα τος βα στα ζον
 τα α κο λου θη σα τε
 α αυ τω ?? καὶ τω οι κο δε σπο
 τη ει ει ει
 πα τε η ο δι δα σκα λος λε
 γει φ προς Σε ποι ω το
 πα ?? α α α σχασ φ
 κε τα των μαθη τω ων μου
 ου ου ου ου



Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα

Στέχ. Ἡγάπησα, δτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου.

Ταῦς πρεσβείας.

Στέχ. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπεκαλεσάμην.

Ταῦς πρεσβείας.

Στέχ. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ἀντίφωνον Β'

Στέχ. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην
σφόδρα.

Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ

Σω σον η μας Υι ε θε ου ο ε πι

πω λου ο νου κα θε σθεις φαλ λοντας ζοιαλ λη

Δ Δ Δ

λου ι α

Στέχ. Τέ ἀνταποδώσω τῷ Κυριῳ περὶ πάντων ὃν ἀντα-
πέδωκε μοι;

Σῶσον ἡμᾶς οτλ.

Στέχ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον.

Ἀπολυτίκιον: τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

Εἰσοδικόν: Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν...

Κοντάκιον: Τῷ θρόνῳ.

Μεγαλυνάριον: Θεὸς Κύριος, συστήσασθε...

